

кадрового резерву, адекватного нагальним потребам покращення системи управління; демократизації суспільства. Оптимізація політичної еліти означає створення раціональної системи політичної влади, максимально вільної від рутини і догм, бюрократичної застигlosti і корумпованості, співставлення заходів примусу і стимулювання діяльності населення, здатних мобілізувати суспільство на виконання політичних рішень.

Важливе значення має відкритість еліти для нових свіжих сил, здатність її готувати і залучати до своїх лав найбільш підготовлених до владної діяльності представників молодого покоління. Ця підготовленість включає в себе складний комплекс соціальних, професійних, моральних і психологічних якостей політичних суб'єктів, формування лідерських якостей людей, що йдуть у владу.

Отже, участь молоді в формуванні молодіжної політики в Україні принципово необхідна для розвитку нашої держави. Ефективність державного управління в нових умовах вимагає омолодження керівного управлінського складу, в якому може з'єднатися досвід старшого покоління і його трудові навички зі здатністю молодого керівництва до неординарних рішень, виробництва ідей, готовністю йти на ризик, координувати свої дії і прийняті рішення з діями інших суб'єктів політичної і соціальної системи.

Список використаних джерел

1. Бондарець Б. Б. Молодь як об'єкт і суб'єкт соціокультурних процесів у сучасному українському суспільстві: аксіологічний аспект / Б. Б. Бондарець // Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія»]. Сер. : Соціологія. – 2013. – Т. 225, Вип. 213. – С. 31 – 34.

Сергій КОРНІЄВСЬКИЙ

спеціаліст управління молоді і спорту

Дніпропетровської облдержадміністрації,

кандидат наук з державного управління

ВРАХУВАННЯ ПОКОЛІННЄВИХ ВІДМІННОСТЕЙ У РОБОТІ З МОЛОДДЮ В КОНТЕКСТІ НАВЧАННЯ ТА ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ

За визначенням представника Harvard Medical School (США) D. Roberts, покоління утворюють групи осіб, які, внаслідок подібності віку, досвіду і середовища, мають спільні цінності, ідеї, позиції, стиль життя та виклики.

Континуум поколінь, за роком народження, утворюють:

«традиціоналісти», або «ветерани» – 1922 – 1945 рр.;

«бєбі-бумєри» – 1946 – 1964 рр.;

«покоління Х» – 1965 – 1980 рр.;

«мїленїали», або «покоління Y» – 1981 – 1999 рр.;

«покоління Z» – з 2000 р.

«Мїленїали» вирости під пильною опїкою батьків і змалку стали користуватися інтернетом та рїзноманїтними девайсами. Найбїльшою цїннїстю для «мїленїалїв» є контроль над власним життєм, часом і роботою. Вони вважають за краще працювати в командї, є гарними комунїкаторами, випромїнюють упевненїсть в собі та природньо поєднують оптимїзм з реалїзмом.

В наслїдок чого, ключовї культурнї меседжї наших теперїшнїх студентїв і магістрїв, якї значною мїрою формують їхнїй стиль щодо навчання: «я не можу зробити нїчого поганого»; «я – особливий»; «будь собою»; «будь щасливим, радїй життю»; «будь милим (nice)»; «вїр у себе».

Разюча рїзниця з життєвим кредо «бумєрїв», до яких вїдносяться бїльшїсть нинїшнїх адмїнїстрацїї вишїв і викладачїв: «будь там, де треба, і роби якнайкраще»; «поважай авторитети та старших»; «тримайся мїсця роботи і пїдїмайся по кар'єрних щаблях»; «важка робота принесе винагороду»; «час – грошї».

В той же час на першїй курс вишїв вже заходять наступники «мїленїалїв» – «покоління Z». Дослїдження його характеристик поки вїдсутнї, але зрозумїло, що представники цього покоління, якї проводять значну частину свого життя у вїртуальному свїтї, ще бїльше вїдрїзняються вїд своїх викладачїв.

Якї ж уподобання щодо освїтнього середовища поколінь Y та Z? Це – орієнтованїсть на практичнї аспекти, інтерактив з використанням сучасних технологїй, навчання методом «проб і помилок», залучення до навчального процесу їгрових елементїв. Замїсть товстих пїдручникїв і довгих лекцїй – коротка, ключова їнформацїя – оскїльки увага до книги та лекцїї швидко втрачається. Велике значення також має комунїкацїя при роботї в групї та тїсний контакт і «гарантована симпатїя» викладачїв – подїбно до батькївської.

Рекомендацїї щодо бїльш ефективної роботи з «мїленїалами»-студентами включають чїтко сформульованї та практично орієнтованї навчальнї цїлї і завдання для самостїйної роботи, в т.ч. самостїйного пошуку їнформацїї в інтернетї, замїсть читання лише одного пїдручника. Аудиторне навчання, лекцїї включно, має використовуватися не для переказу фактїв із «Google», а для набуття компетентностї їхнього застосування з метою вїрїшення конкретних задач. Потрїбно залучати сучаснї дидактичнї пїдходи, такї як, «проблемне навчання» («problem-

based learning»), «навчання в команді» («team-based learning»). Змін повинні зазнати навчальне середовище та матеріали.

Все, що можливо, має бути доступним он-лайн, щоб студенти були вільні в виборі часу для навчання, навчальний контент (підручники та інші «методичні матеріали») мають бути чітко структурованими, «без води», та містити велику кількість схем і таблиць.

Будемо чесними: це суттєво відрізняє англомовні підручники від переважної більшості наших.

Разючі зміни в світі зазнали лекції. Відповідно до запиту сучасних слухачів, значна частина з них мігрує з аудиторій в онлайн-курси з обмеженням часу до 45 – 30 – 15 хв. на тему, а інколи й менше.

Цей пункт викликає справжній шок в українських освітян, які твердо впевнені в безцінності 90-хвилинної лекції.

Багатьом викладачам – «бумерам», не кажучи про «ветеранів», вкрай важко примиритись зі зміною своєї ролі в сучасному навчальному середовищі.

Викладач давно перестав бути «поширювачем інформації», оскільки для цього є Google! (та професійні пошукові системи). Він фацилітатор, який має створювати «унікальний навчальний досвід».

Студенти-міленіали очікують від викладача «батьківського» інтересу, поваги до своєї думки та особистості, включно з доступністю в позааудиторний час.

Бажання мати комунікацію, наприклад, електронною поштою, за допомогою месенджерів чи соціальних мереж – не слід вважати нахабством.

Систематичне надання тим, хто навчається, «зворотного зв'язку» є ключовим. При цьому важливо починати з викладання позитиву і контролювати зміст та форму критики, до якої «міленіали» надчутливі.

Критика має стосуватися виключно сфери навчання, а не особистості студента, і закінчуватися обговоренням плану виправлення прогалин.

На початку занять доцільно узгодити чіткі «правила» – такий собі «контракт», наприклад з боку викладача критерії оцінювання, а з боку студента – певної професійної поведінки (з обмеженням користування смартфоном і вибору одягу).

Рутинною практикою має бути також постійний «зворотній зв'язок» від студентів у формі анонімного анкетування щодо сприйняття лекції, практичного зайняття, навчального курсу в цілому [1].

Що стосується відношення сучасної молоді до праці, то тут також ми бачимо суттєві зміни. Дослідження, проведене Радою молодих підприємців, показує, що 80 % міленіалів воліли б отримувати відгук на свої зусилля «в режимі реального часу». Доповідь «Про внесок

міленіалів в економіку» (2014 роки) показав, що більше половини (53 %) респондентів заявили, що визнання і облік їх пристрастей і талантів – основна причина того, що вони продовжують працювати в даній компанії [2, с. 150].

Таким чином, сучасні зміни в суспільстві, особливо серед його молодіжної частини, набувають все більш динамічного характеру. Це вимагає використання у роботі з молоддю нових підходів та врахування наведених особливостей у процесах навчання та працевлаштування молодих людей.

Список використаних джерел

1. Амосова К. Хто такі «міленіали», і як навчати таких студентів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://life.pravda.com.ua/columns/2018/01/16/228473>.
2. Хейманс Д. Новая власть: Какие силы управляют миром – и как заставит их работать на вас / Д. Хейманс, Г. Тиммс – М. : Альпина Паблишер, 2019. – 206 с.

Дар'я ЛОНДАР

студентка спеціальності «Соціальна робота»

ДНУ ім. О. Гончара

РЕАЛІЗАЦІЯ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В СФЕРІ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДІЖНИХ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Молодь є важливим елементом соціальної структури українського суспільства. Вона здатна ініціювати прогресивні зміни, спрямовані на розвиток країни і покращення життя населення. Молодь – це один із стратегічних ресурсів, який несе відповідальність за майбутнє країни, її історичну та культурну спадщину.

Пріоритетним і специфічним напрямом діяльності держави є розвиток молодіжної політики та підтримка молоді задля її активізації у життєдіяльності суспільства, інтеграції у соціально-економічну структуру країни. Це, насамперед, означає підвищення ступеня уваги до проблем та інтересів молоді. Сучасна молодь потребує розширення спектра життєвих перспектив, створення широких можливостей якісної та бажаної освіти, яка надає реальні шанси працевлаштування.

Одним із суб'єктів реалізації молодіжної політики виступають громадські молодіжні організації, які спрямовують свою діяльність на захист прав, реалізацію інтересів молоді в різних сферах її життєдіяльності. Члени молодіжних організацій – це активні молоді люди, які прагнуть впливати на суспільні процеси в державі та покращення життя в країні.